

[Socialministeren.]

overskredet, kan ministeren give kommunen et påbud om at indsende en plan til socialministeriets godkendelse efter første ordinære planrevision.

I disse bestemmelser ligger der altså et arbejdsredskab for socialministeren, hvis eksistens ministeren i høj grad er opmærksom på.

Hertil kan føjes, at fastlæggelse af det nødvendige antal daginstitutionspladser i de enkelte kommuner sker ud fra overvejelser på det lokale plan, dog således, at socialministeren gennem arbejdet med de kommunale udbygningsplaner har mulighed for at gribe ind i tilfælde, hvor serviceniveauet falder ganske uden for rammerne af det acceptable. Det er derfor ikke muligt generelt at oplyse om, hvad der for de enkelte kommuner er det nødvendige antal pladser, idet det primært afhænger af vurderinger i de lokale folkevalgte organer.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til finansministeren (15/3 77):

»Vil ministeren i god tid før kommunevalget i 1978 ændre reglen om offentligt ansattes tjenestefrihed uden lønfradrag ved varetagelse af offentlige hverv som kommunalbestyrelsesmedlemmer m. v.?«

(Spm. nr. 41).

Begrundelse.

Spørgeren har noteret, at finansministeren i en udtalelse til Aalborg Stiftstidende har udtalt sig kritisk om, at offentligt ansatte kan opnå 30 dages årlig tjenestefrihed uden lønfradrag til at passe arbejdet som f. eks. kommunalbestyrelsesmedlemmer og lign., samtidig med at skatteyderne betaler dem diæter for det pågældende hverv.

En håndværker eller en arbejder har ikke og vil aldrig kunne opnå mulighed for at blive væk fra sit arbejde i 1½ måned om året uden at gå ned i arbejdsindtægt.

Begunstigelsen af de offentligt ansatte fører til det meget uheldige, at det kommunalpolitisk arbejde mere og mere domineres af de offentligt ansatte.

Rimeligt vil det være helt at afskaffe særbehandlingensordningen.

Hvis ministeren ikke vil gå så vidt, skal jeg anmode om, at svaret giver oplysning om,

hvad der taler for at opretholde særbehandlingerne.

Under alle omstændigheder håber jeg, at ministeren er enig med mig i, at ændringer bør gennemføres i så god tid, at de politiske foreninger og kandidater i landets kommuner inden kommunevalget i 1978 kan nå at indrette sig efter dem.

Finansminister *Heinesens* svar (22/3 77):

De gældende regler om spørgsmålet er fastsat i bekendtgørelse nr. 215 af 31. maj 1972 om afholdelse af udgifter til tjenestens udførelse under tjenestemænds fravær som følge af varetagelse af ombud samt hverv som medlem af folketinget m. v. Reglerne betød en væsentlig stramning i forhold til den tidligere ordning, og bestemmelserne blev i 1972 udformet efter forhandling med de kommunale sammenslutninger.

Den senere udvikling, herunder størrelsen af de nuværende kommunale diæter samt den pr. 1. december 1974 stedfundne arbejdstidsnedsættelse og overgangen til 5 dages uge med gennemsnitlig 8 timer pr. dag, har gjort det naturligt at overveje visse tilpasninger af bestemmelsen om tjenestefrihed uden lønfradrag i 30 dage inden for et ferieår. Der er rettet henvendelse til de kommunale sammenslutninger herom.

Da de nugældende regler har vist sig vanskelige at administrere inden for undervisningsområdet, er dette problem ligeledes medtaget i henvendelsen.

De indkomne svar fra de kommunale sammenslutninger indeholder reservationer med hensyn til en stramning af reglerne. Der vil naturligvis være behov for yderligere overvejelser, som forventes afsluttet inden kommunevalget i 1978.

For så vidt angår spørgerens bemærkning om privatansattes tab af arbejdsindtægt kan jeg oplyse, at det fremgår af den kommunale styrelseslovs § 16, stk. 4, at der kan ydes erstatning for dokumenteret mistet arbejdsfortjeneste. Godtgørelsen kan gå op til 3 gange det fastsatte diætbløb, såfremt tabet af arbejdsindtægt går ud over det fastsatte diætbløb. Denne bestemmelse må indgå i de samlede overvejelser, som vil finde sted ud fra det grundsynspunkt, at der så vidt muligt bør være ligestilling mellem de forskellige grupper af personer i det kommunale arbejde.